

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCXXXIV. Differentia 19. Secundùm leges punitur, qui causam abortui dat,
eitam quando foetus non est animatus:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

CCXXXIV.

DIFFERENTIA 19.

Secundum leges punitur, qui causam abortui dat, etiam quando fetus non est animatus: l. 38. §. Qui abortionis, ff. de poen. Canones aliter volunt, c. Sicut, de homic. c. Moyses 22. Q. 2.

Galvan. 91.

I. *Exodi c. 21. v. 22.* legimus; Si percussit quis mulierem prægnantem, & abortum fecerit, sed ipsa vixerit, subjacebit damno, quantum maritus mulieris experierit, & arbitri iudicarent. Sin autem mors ejus fuerit subsequuta, reddet animam pro anima, oculum pro oculo. In §. citat. leg. 38. ff. de penis, pro personarum varietate poena distinguitur, qui abortionis, aut poculum amatorum dant, et si dolo non faciant, quia tamen mali exempli res est, humiliores in metallum, honestiores in insulam amissa parte bonorum relegantur. Quod si ex eo mulier, aut homo perierit, summo supplicio afficiuntur. Item l. 4. ff. de extraord. crim. & l. 8. de sicar. Si mulier data opera vim suis visceribus infert, ut partum abigat, exilio punitur. Unde apparet, etiam arbitrio Judicis relinqui subinde, qui aunc magis, nunc minus puniat, prout uniuscujusque delicti qualitas, & natura postulat. Boss. in practico. criminali. de homicid. Clarus §. final. Q. 62. Covarr. l. 2. var. 6. 20. num. 9. Torrelanca lib. 2. Demonol. cap. 42. num. 6. & 7. Farinat. l. 2. consil. 157. Tholos. l. 2. §. 1. n. 11.

II. Canones quoddam tenent, ex c. Sicut,

de homic. liquet, Innoc. III. consultum de sacerdote, qui mulierem gravidam quasi ludens cingulo traxerat, ex quo mulieri abortum factum esse dixit, respondisse, si non erat vivificatus conceptus, non esse homicidam, & ministrare altari posse: si secus, ab altaris ministerio removendum est. Vbi Gloss. monet, quamvis prædictus Sacerdos non teneatur lege Mosaicâ, & Canonicâ, teneri tamen leg. Cornel. de sicar. l. Si mulierem, l. Aquil. Si servus, §. Si mulier. Huc etiam pertinet c. Si aliquis, de homicid. Si aliquis causa explendæ libidinis, vel odii meditatione homini, aut mulieri aliquid fecerit, vel ad potandum dederit, ut non possit generare, aut concipere, vel nasci soboles, ut homicida teneatur. Quomodo ut homicida partu non animato? intellige, quantum ad poenam legalem juxta leges citatas, & quantum ad poenam spiritualem. Non erit tamen irregularis, quasi hominem occidisset. Glossa. V. Angel. v. Abortum. Silvest. & Zerola eod. Tabien. v. Matrimon. §. II. Piasec. in praxi episc. part. I. c. 1. Limitat. ult. Menoch. casu 356.

K 2 III, In

III. In dubio an foetus animatus fuerit, cum de pœna in foro externo agitur, mitior eligenda est, l. Interpretatione, ff. de pœn. Comit. l. 4. respons. moral. q. 13. Less. l. 4. c. 4. D. 5. n. 38. In foro animæ ubi de conscientia periculo, & offensâ divinâ agitur, quilibet se

non palpare, sed timere ut homicidam debet. Tutior enim via in talibus prodest, c. Iuuenis, de sponsal. & bonarum mentium est, ibi culpam metuere, ubi culpa non est, c. Ad eum, D. 5. v. Constitut. Sixti V. editam Anno 1589. & Greg. XIV. Anno 1591.

CCXXXV.

DIFFERENTIA 20.

Reiterans baptismum iure civili capite plectitur: 1. 2. C. Ne sanct. Bapt. reiteretur, iure Canonico alia constituta pœna est, c. Qui bis, c. Eos, de consecr. dist. 4. Ioann. Bapt. à S. Blasio 181.

I. **B**aptismum semel validè collatum reiterari non posse Fides Christiana docet, c. Firmiter, in decr. de armen. Conc. Later. & Conc. Trident. sess. 7. c. 11. ad Ephes. 4. Unus Deus, una fides, unum Baptisma. Ex quo loco SS. PP. Baptisma non nisi semel suscipi posse colligunt. Leo Papa epist. 37. ad Leonem episcopum Ravenn. c. 1. inexpressibile facinus appellat, quoties cogitur quis lavacrum, quod regenerandis semel tributum est bis subire, apostolicâ reclamante sententiâ, quæ nobis prædicat unum in Baptismate Sacramentum. S. Ambr. l. 2. c. 2. de pœn. ubi cum docisset ex c. 6. ad Hebr. nos tantum semel posse baptizari, subdit. Vnum ergo Baptisma docet, ut alibi. Vna fides, inquit, unum Baptisma. Nihilominus reperti sunt, non tantum Hæretici, sed etiam Catholici, qui docerent rebaptizandos esse, qui ab hæreticis erant baptizati, quia invalidum esse eorum baptismum existi-

mabant. Huic errori supprimendo leges piorum Imperatorum & Ecclesiæ opposita sententia est. Clem. un. de summ. Trin. Conc. Trid. sess. 7. Can. 9.

II. **L**egis 2. C. Ne sanctum, verba sunt: Si quis rebaptizare quemquam de ministris catholicæ sectæ fuerit detectus, unâ cum eo, qui piaculare crimen commisit (si tamen per artem capax est) & hic, cui persuasum sit, capitis supplicio percellatur. V. Alciat. in c. Cum non ab homine, de iud. ubi hoc exemplo refutat aliquorum regulam existimantium, ubicunque leges pœnam capitis decernunt, ab Ecclesia pro pœna degradationem constitui.

III. **D**e ecclesiastica pœna reiterantis baptismum Sylv. in v. Baptismus, §. 5. num. 3. Pœna rebaptizantis est (scilicet, vel per ignorantiam juris) irregularitas. Si autem per ignorantiam facti rebaptizatus, excusari potest: sed rebaptizatus, qui ignorabat se baptizatum, sit irregularis, nec promoveri potest, c. Qui bis, de consecr.